

Παραπομπές του Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία

5-11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟ-
ΔΟΣ 31, 32

«Να Φεύγετε από την Ειδωλολατρία»

(Έξοδος 32:1) Στο μεταξύ, ο λαός είδε ότι ο Μωυσής αργούσε να κατεβεί από το βουνό. Έτσι λοιπόν, συγκεντρώθηκαν γύρω από τον Ααρών και του είπαν: «Σήκω, φτιάξε μας έναν θεό που θα πηγαίνει μπροστά μας, επειδή δεν ξέρουμε τι απέγινε αυτός ο Μωυσής, που μας ανέβασε από τη γη της Αιγύπτου».

w09 15/5 σ. 11 ¶11

Προχωρείτε Εντατικά προς την Ωριμότητα—«Η Μεγάλη Ημέρα του Ιεχωβά Είναι Κοντά»

¹¹ Η εφαρμογή των όσων έχουμε μάθει από τις Γραφές μπορεί να αποτελεί πρόκληση, ιδίως όταν οι περιστάσεις είναι δύσκολες. Για παράδειγμα, λίγο καιρό αφότου ο Ιεχωβά απελευθέρωσε τους γιους του Ισραήλ από τη δουλεία στην Αίγυπτο, εκείνοι “άρχισαν να φιλονικούν με τον Μωυσή” και συνεχώς “υπέβαλλαν τον Ιεχωβά σε δοκιμή”. Γιατί; Λόγω έλλειψης πόσιμου νερού. (Έξοδ. 17: 1-4) Προτού περάσουν δύο μήνες αφότου σύναψαν διαθήκη με τον Θεό και συμφώνησαν να εκτελούν “όλα τα λόγια που είχε πει ο Ιεχωβά”, παραβίασαν το νόμο του σχετικά με την ειδωλολατρία. (Έξοδ. 24:3, 12-18· 32:1, 2, 7-9) Συνέβη άραγε αυτό επειδή τους φόβισε η παρατεταμένη απουσία του Μωυσή ενόσω αυτός έπαιρνε οδηγίες στο Όρος Χωρήβ; Σκέφτηκαν μήπως ότι οι Αμαληκίτες θα ξαναχτυπούσαν και ότι οι ίδιοι θα ήταν αβοήθητοι χωρίς τον Μωυσή, τα υψωμένα χέρια του οποίου τους είχαν δώσει τη νίκη πρωτύτερα; (Έξοδ. 17:8-16) Αυτό είναι πιθανό, αλλά όπως και αν είχαν τα πράγματα, οι Ισραηλίτες «αρνήθηκαν να γίνουν υπάκουοι». (Πράξ. 7: 39-41) Ο Παύλος παρότρυνε τους Χριστιανούς να “κάνουν το καλύτερο που μπορούν” για να μην “πέσουν στο ίδιο παράδειγμα ανυπακοής” που έδειξαν οι Ισραηλίτες όταν φοβήθηκαν να εισέλθουν στην Υποσχεμένη Γη.—Εβρ. 4:3, 11.

(Έξοδος 32:4-6) ⁴ Ο Ααρών πήρε το χρυσάφι και το διαμόρφωσε με χαρακτηριστικό εργαλείο φτιάχνοντας ένα άγαλμα μοσχარიού. Εκείνοι άρχισαν να λένε: «Αυτός είναι ο Θεός σου, Ισραήλ, που σε ανέβασε από τη γη της Αιγύπτου». ⁵ Όταν ο Ααρών είδε τι γινόταν, έχτισε θυσιαστήριο μπροστά σε αυτό. Έπειτα φώναξε: «Αύριο θα γίνει γιορτή για τον Ιεχωβά». ⁶ Σηκώθηκαν λοιπόν νωρίς την επόμενη ημέρα και άρχισαν να προσφέρουν ολοκαυτώματα και θυσίες συμμετοχής. Ύστερα ο λαός κάθισε να φάει και να πιει. Κατόπιν σηκώθηκαν να διασκεδάσουν.

w12 15/10 σ. 25 ¶12

Υπακούστε στον Θεό και Ωφεληθείτε από τις Ένορκες Υποσχέσεις Του

¹² Ο Ιεχωβά άρχισε αμέσως να εκπληρώνει το δικό του μέρος στη διαθήκη του Νόμου, διευθετώντας να υπάρχει μια σκηνή για την απόδοση λατρείας και ένα ιερατείο για να μπορούν οι αμαρτωλοί άνθρωποι να έχουν πρόσβαση σε αυτόν. Οι Ισραηλίτες, από την άλλη πλευρά, ξέχασαν γρήγορα την αφιέρωσή τους στον Θεό και «πόνεσαν τον Άγιο του Ισραήλ». (Ψαλμ. 78:41) Για παράδειγμα, ενώ ο Μωυσής βρισκόταν στο Όρος Σινά και λάβαινε επιπλέον οδηγίες, οι Ισραηλίτες κυριεύτηκαν από ανυπομονησία και άρχισαν να χάνουν την πίστη τους στον Θεό, νομίζοντας ότι ο Μωυσής τούς είχε εγκαταλείψει. Έτσι λοιπόν, έφτιαξαν ένα χρυσό μοσχάρι και είπαν: «Αυτός είναι ο Θεός σου, Ισραήλ, ο οποίος σε ανέβασε από τη γη της Αιγύπτου». (Έξοδ. 32:1, 4) Έπειτα έκαναν μια «γιορτή για τον Ιεχωβά», όπως την αποκάλεσαν, και προσκύνησαν εκείνο το ανθρωποποίητο είδωλο προσφέροντας θυσίες. Μόλις το είδε αυτό ο Ιεχωβά, είπε στον Μωυσή: «Παρέκκλιναν γρήγορα από την οδό στην οποία τους διέταξα να πηγαίνουν». (Έξοδ. 32:5, 6, 8) Δυστυχώς, οι Ισραηλίτες έκαναν έκτοτε πολλές ευχές στον Θεό τις οποίες αργότερα αθέτησαν.—Αριθ. 30:2.

(Έξοδος 32:9, 10) ⁹ Ο Ιεχωβά συνέχισε και είπε στον Μωυσή: «Είδα ότι αυτός ο λαός είναι

ισχυρογνώμων. ¹⁰ Τώρα λοιπόν, άφησέ με να τους εξοντώσω μέσα στον φλογερό θυμό μου και να κάνω εσένα μεγάλο έθνος».

w18.07 σ. 20 ¶14

«Ποιος Είναι με το Μέρος του Ιεχωβά;»

¹⁴ Ο λαός ήξερε ότι η ειδωλολατρία αποτελούσε σοβαρό παράπτωμα εναντίον του Ιεχωβά. (Έξοδ. 20:3-5) Και όμως σύντομα βρέθηκαν να λατρεύουν ένα χρυσό μοσχάρι! Παρά την κραυγαλέα αυτή πράξη ανυπακοής, οι Ισραηλίτες έτρεφαν την αυταπάτη ότι εξακολουθούσαν να είναι με το μέρος του Ιεχωβά. Μάλιστα ο Ααρών αποκάλεσε τη μοσχολατρία τους «γιορτή για τον Ιεχωβά»! Πώς αντέδρασε ο Ιεχωβά; Ένωσε προδομένος. Είπε στον Μωυσή ότι ο λαός είχε «διαφθαρεί» και ότι είχαν “παρεκκλίνει από την οδό στην οποία τους διέταξε να πηγαίνουν”. Μέσα στον «φλογερό θυμό» του, ο Ιεχωβά σκέφτηκε ακόμα και να αφανίσει το νεοσύστατο έθνος του Ισραήλ.—Έξοδ. 32:5-10.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 31:17) Αποτελεί μόνιμο σημείο ανάμεσα σε εμένα και στον λαό του Ισραήλ, διότι σε έξι ημέρες έκανε ο Ιεχωβά τους ουρανούς και τη γη και την έβδομη ημέρα άρχισε να αναπαύεται και να ξεκουράζεται”».

w19.12 σ. 3 ¶4

«Υπάρχει Ορισμένος Καιρός» για Εργασία και για Ανάπαυση

⁴ Μήπως το παράδειγμα που έθεσαν ο Ιεχωβά και ο Ιησούς σε σχέση με τη σκληρή εργασία υποδηλώνει ότι δεν είναι απαραίτητο να ξεκουραζόμαστε; Κάθε άλλο. Ο Ιεχωβά ποτέ δεν κουράζεται, οπότε δεν έχει ανάγκη σωματικής ανάπαυσης. Βέβαια η Γραφή λέει ότι, αφού ο Ιεχωβά δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, «άρχισε να αναπαύεται και να ξεκουράζεται». (Έξοδ. 31:17) Ωστόσο, αυτό προφανώς σημαίνει ότι ο Ιεχωβά σταμάτησε να εργάζεται και ένιωσε ικανοποίηση για όσα είχε δημιουργήσει. Όσο δε για τον Ιησού, παρότι εργαζόταν σκληρά όταν ζούσε στη γη, έβρισκε χρόνο για να ξεκουράζεται

και να απολαμβάνει γεύματα μαζί με τους φίλους του.—Μαθ. 14:13· Λουκ. 7:34.

(Έξοδος 32:32, 33) ³² Αλλά τώρα, αν θέλεις, συγχώρησε την αμαρτία τους· αν όχι, σβήσε με, σε παρακαλώ, από το βιβλίο σου το οποίο έγραψες». ³³ Ωστόσο, ο Ιεχωβά είπε στον Μωυσή: «Όποιον αμάρτησε εναντίον μου, αυτόν θα σβήσω από το βιβλίο μου.

w87 1/9 29

Ερωτήσεις από Αναγνώστες

Το ότι ένα άτομο παρατηρείται με ενθύμηση και επιδοκιμασία (έχοντας το όνομά του γραμμένο ‘στο βιβλίο της ζωής’) δεν σημαίνει ότι το έχει εγγυημένο πως θα αποκτήσει αιώνια ζωή, σαν να ήταν αυτό προκαθορισμένο ή αμετάβλητο. Ο Μωυσής ρώτησε τον Ιεχωβά σχετικά με τους Ισραηλίτες: «Πλην τώρα εάν συγχωρήσης την αμαρτίαν αυτών—ει δε μη, εξάλειψόν με, δέομαι, εκ της βίβλου σου [από το βιβλίο σου (MNK)], την οποίαν έγραψας». Ο Θεός απάντησε: «Όστις ημάρτησεν εναντίον εμού, τούτον θέλω εξαλείψει εκ της βίβλου μου [από το βιβλίο μου (MNK)]». (Έξοδος 32:32, 33) Ναι, ακόμα και αν ο Θεός επιδοκίμασε κάποιον καταγράφοντάς τον στο ‘βιβλίο του’, αυτό το άτομο θα μπορούσε να γίνει ανυπάκουος ή να εγκαταλείψει την πίστη του. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, ο Θεός θα «εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής».—Αποκάλυψις 3:5.

12-18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 33, 34

«Οι Ελκυστικές Ιδιότητες του Ιεχωβά»

(Έξοδος 34:5) Τότε ο Ιεχωβά κατέβηκε μέσα στο σύννεφο και στάθηκε μαζί του εκεί και διακήρυξε το όνομά του, Ιεχωβά.

it-2 σ. 509 ¶19

Όνομα

Η υλική δημιουργία πιστοποιεί την ύπαρξη του Θεού, αλλά δεν αποκαλύπτει το όνομά του. (Ψλ 19:1· Ρω 1:20) Το να γνωρίζει ένα άτομο το όνο-

μα του Θεού σημαίνει περισσότερα από το να το γνωρίζει απλώς ως λέξη. (2Χρ 6:33) Στην πραγματικότητα σημαίνει να γνωρίζει το Πρόσωπο—τους σκοπούς, τις ενέργειες και τις ιδιότητές του όπως αποκαλύπτονται στο Λόγο του. (Παράβαλε 1Βα 8:41-43· 9:3, 7· Νε 9:10.) Αυτό καταδεικνύεται από την περίπτωση του Μωυσή, ανθρώπου τον οποίο ο Ιεχωβά “γνώριζε ονομαστικά”, δηλαδή στενά. (Εξ 33:12) Ο Μωυσής είχε το προνόμιο να δει μια φανέρωση της δόξας του Ιεχωβά και να ακούσει να “διακηρύττεται το όνομα του Ιεχωβά”. (Εξ 34:5) Εκείνη η διακήρυξη δεν ήταν απλώς μια επανάληψη του ονόματος Ιεχωβά, αλλά μια δήλωση αναφορικά με τις ιδιότητες και τις ενέργειες του Θεού. «Ιεχωβά, Ιεχωβά, Θεός ελεήμων και φιλεύσπλαχνος, που είναι μακρόθυμος και αφθονεί σε στοργική καλοσύνη και αλήθεια, που διατηρεί στοργική καλοσύνη για χιλιάδες, που συγχωρεί σφάλμα και παράβαση και αμαρτία, αλλά δεν πρόκειται να δώσει απαλλαγή από την τιμωρία, ο οποίος επιφέρει τιμωρία για το σφάλμα των πατέρων στους γιους και στους εγγονούς, στην τρίτη γενιά και στην τέταρτη γενιά». (Εξ 34:6, 7) Παρόμοια, ο ύμνος του Μωυσή, που περιέχει τα λόγια «διότι θα διακηρύξω το όνομα του Ιεχωβά», εξιστορεί την πολιτεία του Θεού με τον Ισραήλ και περιγράφει την προσωπικότητά του.—Δευ 32:3-44.

(Έξοδος 34:6) Ο Ιεχωβά περνούσε μπροστά του και διακήρυττε: «Ιεχωβά, Ιεχωβά, Θεός ελεήμων και συμπονετικός, μακρόθυμος και γεμάτος όσια αγάπη και αλήθεια,

ω09 1/5 σ. 18 ¶3-5

Όταν ο Ιεχωβά Περιέγραψε τον Εαυτό Του

Πρώτα από όλα, ο Ιεχωβά αποκαλύπτει για τον εαυτό του ότι είναι «Θεός ελεήμων και φιλεύσπλαχνος». (Εδάφιο 6) Σύμφωνα με κάποιον λόγιο, η εβραϊκή λέξη η οποία αποδίδεται «ελεήμων» φανερώνει την «τρυφερή συμπόνια [που εκδηλώνει ο Θεός], όμοια με αυτήν που εκδηλώνει ένας πατέρας στα παιδιά του». Η λέξη που αποδίδεται «φιλεύσπλαχνος» είναι συγγενική ενός ρήματος το οποίο «δείχνει εγκάρδια ανταπόκριση από κάποιον που έχει να δώσει κάτι σε ένα άτομο το οποίο έχει μια ανάγκη». Σαφώς, ο

Ιεχωβά θέλει να γνωρίζουμε ότι φροντίζει τους λάτρες του όπως φροντίζουν οι γονείς τα παιδιά τους—με τρυφερή αγάπη και βαθύ ενδιαφέρον για τις ανάγκες τους.—Ψαλμός 103:8, 13.

Στη συνέχεια, ο Ιεχωβά λέει ότι είναι «μακρόθυμος». (Εδάφιο 6) Δεν είναι οξύθυμος με τους επίγειους υπηρέτες του. Αντίθετα, είναι υπομονετικός μαζί τους, καθώς ανέχεται τα ελαττώματά τους ενώ παράλληλα τους δίνει χρόνο να αλλάξουν τις αμαρτωλές τους οδούς.—2 Πέτρου 3:9.

Ο Θεός συνεχίζει, λέγοντας ότι «αφθονεί σε στοργική καλοσύνη και αλήθεια». (Εδάφιο 6) Η στοργική καλοσύνη, ή αλλιώς όσια αγάπη, είναι μια πολύτιμη ιδιότητα μέσω της οποίας ο Ιεχωβά σφυρηλατεί ανάμεσα στον ίδιο και στο λαό του έναν σταθερό, αδιάρρηκτο δεσμό. (Δευτερονόμιο 7:9) Ο Ιεχωβά είναι επίσης αστείρευτη πηγή αλήθειας. Δεν μπορεί ούτε να εξαπατήσει ούτε να εξαπατηθεί. Εφόσον είναι ο “Θεός της αλήθειας”, μπορούμε να έχουμε απόλυτη πίστη σε καθετί που λέει, περιλαμβανομένων και των υποσχέσεών του για το μέλλον.—Ψαλμός 31:5.

(Έξοδος 34:7) που δείχνει όσια αγάπη σε χιλιάδες, που συγχωρεί σφάλμα και παράβαση και αμαρτία, αλλά δεν πρόκειται να αφήσει ατιμώρητο τον ένοχο, που επιφέρει τιμωρία για το σφάλμα των πατέρων στους γιους και στους εγγονούς, στην τρίτη και στην τέταρτη γενιά».

ω09 1/5 σ. 18 ¶6

Όταν ο Ιεχωβά Περιέγραψε τον Εαυτό Του

Άλλη μια σπουδαία αλήθεια που θέλει ο Ιεχωβά να γνωρίζουμε για τον εαυτό του είναι πως συγχωρεί «σφάλμα και παράβαση και αμαρτία». (Εδάφιο 7) Είναι “πρόθυμος να συγχωρεί” τους μετανοημένους αμαρτωλούς. (Ψαλμός 86:5) Ταυτόχρονα, ο Ιεχωβά δεν ανέχεται ποτέ την κακία. Εξηγεί ότι «δεν πρόκειται να δώσει απαλλαγή από την τιμωρία». (Εδάφιο 7) Ο άγιος και δίκαιος Θεός δεν θα αφήσει ατιμώρητους τους εκούσιους αμαρτωλούς. Αργά ή γρήγορα θα τους καταφθάσουν οι συνέπειες της αμαρτωλής τους συμπεριφοράς.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 33:11) Ο Ιεχωβά μιλούσε στον Μωυσή πρόσωπο με πρόσωπο, όπως θα μιλούσε κάποιος άνθρωπος σε έναν συνάνθρωπό του. Όταν ο Μωυσής επέστρεψε στο στρατόπεδο, ο Ιησούς, ο γιος του Ναυή, που ήταν διάκονος και υπηρέτης του, δεν έφευγε από τη σκηνή.

(Έξοδος 33:20) Πρόσθεσε όμως: «Δεν μπορείς να δεις το πρόσωπό μου, διότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να με δει και να ζήσει».

mw04 15/3 σ. 27 ¶5

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο της Εξόδου

33:11, 20—Πώς μιλούσε ο Θεός στον Μωυσή «πρόσωπο με πρόσωπο»; Αυτή η έκφραση υποδηλώνει κατ' ιδίαν συνομιλία. Ο Μωυσής μιλούσε με τον εκπρόσωπο του Θεού και μέσω αυτού έλαβε προφορικά οδηγίες από τον Ιεχωβά. Ο Μωυσής, όμως, δεν είδε τον Ιεχωβά, εφόσον «κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει τον Θεό και να ζήσει». Μάλιστα, ο Ιεχωβά δεν μιλούσε προσωπικά στον Μωυσή. Ο Νόμος «διαβιβάστηκε μέσω αγγέλων με το χέρι ενός μεσίτη», αναφέρει το εδάφιο Γαλάτες 3:19.

(Έξοδος 34:23, 24) ²³ »Τρεις φορές τον χρόνο, όλοι οι άντρες του λαού σου πρέπει να εμφανίζονται ενώπιον του αληθινού Κυρίου, του Ιεχωβά, του Θεού του Ισραήλ. ²⁴ Διότι θα διώξω από μπροστά σου τα έθνη και θα επεκτείνω την περιοχή σου, και κανείς δεν θα επιθυμήσει τη γη σου όταν εσύ θα ανεβαίνεις για να δεις το πρόσωπο του Ιεχωβά του Θεού σου τρεις φορές τον χρόνο.

mw98 1/9 σ. 20 ¶5

Φροντίστε να Βάζετε τις Σωστές Προτεραιότητες!

Κάθε άρρενας Ισραηλίτης και προσήλυτος στη γη είχε λάβει την εντολή να εμφανίζεται τρεις φορές το χρόνο ενώπιον του Ιεχωβά. Πολλοί οικογενειάρχες, κατανοώντας ότι ολόκληρη η οικογένεια θα ωφελούνταν πνευματικά από τέτοιες περιστάσεις, φρόντιζαν να τους συνοδεύουν η σύζυγός τους και τα παιδιά τους. Ποιος όμως θα προστάτευε τα σπίτια τους και τους αγρούς τους από

τις επιθέσεις των εχθρών ενόσω θα έλειπε η οικογένεια; Ο Ιεχωβά υποσχέθηκε: «Κανείς δεν θα επιθυμήσει τη γη σου όταν εσύ θα ανεβαίνεις για να δεις το πρόσωπο του Ιεχωβά του Θεού σου τρεις φορές το χρόνο». (Έξοδος 34:24) Οι Ισραηλίτες έπρεπε να έχουν πίστη για να είναι πεπεισμένοι ότι, αν έβαζαν πρώτα τα πνευματικά ενδιαφέροντα, δεν θα έχαναν από υλική άποψη. Εκπλήρωσε ο Ιεχωβά το λόγο του; Και βέβαια!

19-25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 35, 36

«Εξοπλισμένοι για να Κάνουμε το Έργο του Ιεχωβά»

(Έξοδος 35:25, 26) ²⁵ Όλες οι επιδέξιες γυναίκες έκλωθαν με τα χέρια τους και έφερναν ό,τι έκλωθαν: μπλε κλωστή, πορφυρό μαλλί, κόκκινη κλωστή και εκλεκτό λινάρι. ²⁶ Και όλες οι επιδέξιες γυναίκες, που η καρδιά τους τις ωθούσε, έκλωθαν τις τρίχες κατσικιού.

mw14 15/12 σ. 4 ¶4

Ο Ιεχωβά Ευλογεί Πλούσια το Πρόθυμο Πνεύμα

Αυτό που έδωσε στον Ιεχωβά τη μεγαλύτερη χαρά δεν ήταν οι υλικές προσφορές αλλά το πρόθυμο πνεύμα όσων υποστήριξαν με αυτόν τον τρόπο την αγνή λατρεία. Υποκινήθηκαν επίσης να προσφέρουν το χρόνο και τον κόπο τους. «Όλες οι γυναίκες που είχαν σοφή καρδιά έκλωθαν με τα χέρια τους», λέει η αφήγηση. Πράγματι, «όλες οι γυναίκες που η καρδιά τους τις ωθούσε με σοφία, αυτές έκλωθαν τις τρίχες κατσικιού». Επιπρόσθετα, ο Ιεχωβά έδωσε στον Βεσελεήλ «σοφία, κατανόηση και γνώση σε κάθε είδους τεχνική εργασία». Στην πραγματικότητα, ο Θεός γέμισε τον Βεσελεήλ και τον Οολιάβ με τις δεξιότητες τις οποίες χρειάζονταν για να κάνουν όλο το έργο που τους ανατέθηκε.—Έξοδ. 35:25, 26, 30-35.

(Έξοδος 35:30-35) ³⁰ Κατόπιν ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες: «Ακούστε! Ο Ιεχωβά επέλεξε τον Βεσελεήλ, τον γιο του Ουρί, γιου του Χουρ από τη φυλή του Ιούδα. ³¹ Τον γέμισε με το

πνεύμα του Θεού, δίνοντάς του σοφία, κατανόηση και γνώση για κάθε είδους τεχνική εργασία, ³² για να φτιάχνει καλλιτεχνικά σχέδια, να κατεργάζεται το χρυσάφι, το ασήμι και τον χαλκό, ³³ να κόβει πετράδια και να τα στερεώνει, καθώς και για να φτιάχνει κάθε είδους ξύλινα καλλιτεχνήματα. ³⁴ Και έβαλε στην καρδιά του την ικανότητα να διδάσκει—αυτός και ο Οολιάβ, ο γιος του Αχισαμάχ από τη φυλή του Δαν. ³⁵ Τους γέμισε με δεξιοτεχνία για να κάνουν όλο το έργο του τεχνίτη, του κεντητή, του υφαντή που χρησιμοποιεί μπλε κλωστή, πορφυρό μαλλί, κόκκινη κλωστή και εκλεκτό λινάρι, καθώς και του εργάτη που δουλεύει στον αργαλειό. Αυτοί οι άντρες θα κάνουν κάθε είδους εργασία και θα ετοιμάσουν κάθε είδους σχέδιο.

w11 15/12 σ. 18 ¶6

Πιστά Άτομα της Αρχαιότητας που Καθοδηγούνταν από το Πνεύμα του Θεού

⁶ Η περίπτωση του Βεσελεήλ, ενός συγχρόνου του Μωυσή, αποκαλύπτει πολλά για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να ενεργεί το πνεύμα του Θεού. **(Διαβάστε Έξοδος 35:30-35)** Ο Βεσελεήλ διορίστηκε επικεφαλής στην κατασκευή του εξοπλισμού που ήταν αναγκαίος για τη σκηνή της μαρτυρίας. Είχε άραγε τεχνικές γνώσεις προτού επωμιστεί αυτό το τεράστιο έργο; Ίσως, αλλά κατά πάσα πιθανότητα η πιο πρόσφατη εργασία του ήταν να φτιάχνει πλίνθους για τους Αιγυπτίους. (Έξοδ. 1:13, 14) Πώς θα μπορούσε, λοιπόν, ο Βεσελεήλ να φέρει σε πέρας αυτόν τον περίπλοκο διορισμό; Ο Ιεχωβά «τον γέμισε με το πνεύμα του . . . σε σοφία, σε κατανόηση και σε γνώση και σε κάθε είδους τεχνική εργασία, και για να επινοεί έντεχνα έργα . . . [και] να φτιάχνει ευρηματικές κατασκευές κάθε είδους». Όποια φυσική ικανότητα και αν είχε ο Βεσελεήλ, το άγιο πνεύμα την επαύξησε. Το ίδιο ίσχυε και για τον Οολιάβ. Ο Βεσελεήλ και ο Οολιάβ πρέπει να έμαθαν καλά τη δουλειά τους, διότι, όχι μόνο επιτελούσαν τα καθήκοντά τους, αλλά δίδασκαν και άλλους τι να κάνουν. Ναι, ο Θεός “έβαλε στην καρδιά τους το να διδάσκουν”.

(Έξοδος 36:1, 2) ¹ »Ο Βεσελεήλ θα εργαστεί μαζί με τον Οολιάβ και κάθε επιδέξιο άντρα

στον οποίο ο Ιεχωβά έχει δώσει σοφία και κατανόηση ώστε να ξέρει πώς να κάνει όλο το έργο της άγιας υπηρεσίας, ακριβώς όπως διέταξε ο Ιεχωβά». ² Έπειτα ο Μωυσής κάλεσε τον Βεσελεήλ και τον Οολιάβ και κάθε επιδέξιο άντρα του οποίου την καρδιά είχεβάλει ο Ιεχωβά σοφία, τον καθέναν που τον ωθούσε η καρδιά του να συμμετάσχει εθελοντικά στο έργο.

w11 15/12 σ. 19 ¶7

Πιστά Άτομα της Αρχαιότητας που Καθοδηγούνταν από το Πνεύμα του Θεού

⁷ Κάτι άλλο που αποδεικνύει ότι ο Βεσελεήλ και ο Οολιάβ καθοδηγούνταν από το πνεύμα του Θεού είναι η εκπληκτική μακροβιότητα του έργου τους. Οι κατασκευές τους εξακολουθούσαν να χρησιμοποιούνται έπειτα από 500 χρόνια περίπου. (2 Χρον. 1:2-6) Ανόμοια με τους σημερινούς κατασκευαστές, ο Βεσελεήλ και ο Οολιάβ δεν είχαν την επιθυμία να αφήσουν την υπογραφή ή τη σφραγίδα τους στο έργο τους. Όλη η τιμή για τα επιτεύγματά τους δόθηκε στον Ιεχωβά.—Έξοδ. 36:1, 2.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 35:1-3) ¹ Αργότερα, ο Μωυσής συγκάλεσε ολόκληρη τη σύναξη των Ισραηλιτών και τους είπε: «Αυτά διέταξε ο Ιεχωβά: ² Έξι ημέρες μπορεί να γίνεται εργασία, αλλά η έβδομη ημέρα θα γίνει άγια για εσάς, σάββατο πλήρους ανάπαυσης για τον Ιεχωβά. Όποιος κάνει εργασία στη διάρκεια του θα θανατωθεί. ³ Δεν πρέπει να ανάβετε φωτιά σε καμιά από τις κατοικίες σας την ημέρα του Σαββάτου».

w05 15/5 σ. 23 ¶14

Γνωρίστε τις Οδούς του Ιεχωβά

¹⁴ **Να δίνετε προτεραιότητα στα πνευματικά ζητήματα.** Το έθνος του Ισραήλ δεν έπρεπε να επιτρέψει στη φροντίδα για τις υλικές ανάγκες να παραγκωνίσει την προσοχή που όφειλαν να δίνουν στις πνευματικές δραστηριότητες. Η ζωή των Ισραηλιτών δεν έπρεπε να είναι αφιερωμένη εξ ολοκλήρου στις καθημερινές επιδιώξεις. Ο Ιεχωβά ξεχώρισε κάποιον χρόνο κάθε εβδομάδα τον

οποίο όρισε ως ιερό, ως χρόνο που θα έπρεπε να χρησιμοποιείται αποκλειστικά για δραστηριότητες σχετικές με τη λατρεία του αληθινού Θεού. (Έξοδος 35:1-3· Αριθμοί 15:32-36) Κάθε έτος έπρεπε να ξεχωρίζουν επιπλέον χρόνο για συγκεκριμένες άγιες συνελεύσεις. (Λευιτικό 23:4-44) Αυτές θα τους παρείχαν την ευκαιρία να αφηγούνται τις κραταιές πράξεις του Ιεχωβά, να λαβαίνουν υπενθυμίσεις για τις οδούς του και να εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους σε αυτόν για όλη του την αγαθότητα. Καθώς ο λαός θα εξέφραζε την αφοσίωσή του στον Ιεχωβά, θα αύξανε σε θεοσεβή φόβο και αγάπη και θα βοηθούσαν να περπατάει στις οδούς του. (Δευτερονόμιο 10:12, 13) Οι ωφέλιμες αρχές που εμπεριέχονται σε εκείνες τις οδηγίες αποδεικνύονται ευεργετικές για τους υπηρέτες του Ιεχωβά σήμερα.—Εβραίου 10:24, 25.

(Έξοδος 35:21) Κατόπιν, ο καθένας που τον ωθούσε η καρδιά του και ο καθένας που τον παρακινούσε το πνεύμα του ήρθαν και έφεραν τη συνεισφορά τους για τον Ιεχωβά με σκοπό να χρησιμοποιηθεί για τη σκηνή της συνάντησης, για όλη την υπηρεσία της και για τα άγια ρούχα.

ω00 1/11 σ. 29 ¶2

Ο Πλούτος της Γενναιοδωρίας Φέρνει Χαρά

Φανταστείτε λοιπόν πώς ένιωθαν οι Ισραηλίτες. Γενιές ολόκληρες είχαν υποφέρει πικρή δουλεία και στέρηση. Τώρα ήταν ελεύθεροι και είχαν πλούσια υλικά αποκτήματα. Πώς θα ένιωθαν για το ενδεχόμενο να αποχωριστούν κάποια από αυτά τα αποκτήματα; Θα μπορούσαν να πιστεύουν ότι τα είχαν κερδίσει και ότι είχαν δικαίωμα να τα κρατήσουν. Ωστόσο, όταν κλήθηκαν να συνεισφέρουν για την υποστήριξη της αγνής λατρείας, το έκαναν —και όχι απρόθυμα ούτε με τσιγκουνιά! Δεν ξέχασαν ότι χάρη στον Ιεχωβά μπορούσαν να έχουν αυτά τα υλικά πράγματα. Έτσι, έδωσαν με αθωμία από το ασήμι, το χρυσάφι και τα ζωντανά τους. Είχαν «πρόθυμη καρδιά». Η “καρδιά τους τούς ωθούσε”. “Το πνεύμα τους τούς παρακινούσε”. Στ’ αλήθεια, αυτή ήταν μια «εθελοντική προσφορά στον Ιεχωβά».—Έξοδος 25:1-9· 35:4-9, 20-29· 36:3-7.

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ–1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 37, 38

«Τα Θυσιαστήρια στη Σκηνή της Μαρτυρίας και ο Ρόλος τους στην Αληθινή Λατρεία»

(Έξοδος 37:25) Και έφτιαξε το θυσιαστήριο του θυμιάματος από ξύλο ακακίας. Ήταν τετράγωνο και είχε μήκος έναν πήχη, πλάτος έναν πήχη και ύψος δύο πήχεις. Τα κέρατα που είχε ήταν ενιαία με αυτό.

it-1 σ. 1185 ¶1

Θυσιαστήριο

Το θυσιαστήριο του θυμιάματος. Το θυσιαστήριο του θυμιάματος (αποκαλούμενο και «χρυσό θυσιαστήριο» [Εξ 39:38]) ήταν επίσης φτιαγμένο από ξύλο ακακίας, αλλά η πάνω επιφάνειά του και οι πλευρές του ήταν επικαλυμμένες με χρυσάφι. Στην πάνω επιφάνειά του υπήρχε ένα χρυσό πλαίσιο. Το θυσιαστήριο αυτό ήταν τετράγωνο, με πλευρά 44,5 εκ. και ύψος 89 εκ., και είχε επίσης «κέρατα» που προεξείχαν από τις τέσσερις πάνω γωνίες του. Είχε δύο χρυσούς κρίκους, μέσα από τους οποίους περνούσαν τα ξύλινα κοντάρια από ακακία που χρησίμευαν για τη μεταφορά και τα οποία ήταν επικαλυμμένα με χρυσάφι, και αυτοί οι κρίκοι ήταν τοποθετημένοι κάτω από το χρυσό πλαίσιο σε δύο αντίθετες πλευρές του θυσιαστηρίου. (Εξ 30:1-5· 37:25-28) Σε αυτό το θυσιαστήριο έκαιγαν ένα ειδικό θυμίαμα δύο φορές την ημέρα, το πρωί και το βράδυ. (Εξ 30:7-9, 34-38) Σε άλλα σημεία αναφέρεται ότι χρησιμοποιούνταν ένα θυμιατήρι, ή πυροδοχείο, για την καύση του θυμιάματος, οπότε προφανώς ένα τέτοιο σκεύος χρησιμοποιούνταν και για το θυσιαστήριο του θυμιάματος. (Λευ 16:12, 13· Εβρ 9:4· Απ 8:5· παράβαλε 2Χρ 26:16, 19.) Η θέση του θυσιαστηρίου του θυμιάματος ήταν μέσα στη σκηνή της μαρτυρίας, ακριβώς μπροστά στην κουρτίνα που έκρυβε τα Άγια των Αγίων, γι’ αυτό και αναφέρεται ότι βρισκόταν «μπροστά στην κιβωτό της μαρτυρίας».—Εξ 30:1, 6· 40:5, 26, 27.

(Έξοδος 37:29) Έφτιαξε επίσης το λάδι του

αγίου χρίσματος και το αγνό, αρωματικό θυμίαμα, τα οποία ανέμειξε επιδέξια.

it-1 σ. 1180 ¶2

Θυμίαμα

Το ιερό θυμίαμα που ορίστηκε να χρησιμοποιείται στη σκηνή της μαρτυρίας στην έρημο φτιαχνόταν από ακριβά υλικά τα οποία συνεισέφερε η εκκλησία. (Εξ 25:1, 2, 6· 35:4, 5, 8, 27-29) Ο Ιεχωβά, δίνοντας τη θείκη συνταγή για αυτό το μείγμα των τεσσάρων συστατικών, είπε στον Μωυσή: «Πάρε αρώματα: σταγόνες στακτής και όνυχα και αρωματικό γάλβανο και αγνό λιβάνι. Πρέπει να υπάρχει η ίδια ποσότητα από το καθένα. Και πρέπει να φτιάξεις με αυτά θυμίαμα, μείγμα μυρωδικών, έργο μυροποιού, αλατισμένο, αγνό, κάτι άγιο. Και πρέπει να κοπανίσεις λίγο από αυτό κάνοντάς το λεπτή σκόνη και να βάλεις λίγο από αυτό μπροστά στη Μαρτυρία, στη σκηνή της συνάντησης, όπου θα παρουσιάζομαι σε εσένα. Πρέπει να είναι αγιότατο για εσάς». Έπειτα, για να τους εντυπώσει τη μοναδικότητα και την αγιότητα του θυμιάματος, ο Ιεχωβά πρόσθεσε: «Όποιος φτιάξει κάτι όμοιο με αυτό για να απολαύσει τη μυρωδιά του θα εκκοπεί από το λαό του».—Εξ 30:34-38· 37:29.

(Έξοδος 38:1) Έφτιαξε το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος από ξύλο ακακίας. Ήταν τετράγωνο και είχε μήκος πέντε πήχεις, πλάτος πέντε πήχεις και ύψος τρεις πήχεις.

it-1 σ. 1184 ¶7

Θυσιαστήριο

Τα Θυσιαστήρια στη Σκηνή της Μαρτυρίας. Όταν στήθηκε η σκηνή της μαρτυρίας, κατασκευάστηκαν δύο θυσιαστήρια σύμφωνα με το υπόδειγμα που έδωσε ο Θεός. Το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος (αποκαλούμενο και «χάλκινο θυσιαστήριο» [Εξ 39:39]) ήταν από ξύλο ακακίας και έμοιαζε με κούφιο κιβώτιο—προφανώς δεν είχε οροφή ή πάτο. Ήταν τετράγωνο, με πλευρά 2,2 μ. και ύψος 1,3 μ., και είχε «κέρατα» τα οποία εξείχαν από τις τέσσερις πάνω γωνίες. Όλες του οι επιφάνειες ήταν επικαλυμμένες με χαλκό. Μια σχάρα, ή δικτυωτό, από χαλκό ήταν τοποθε-

τημένη κάτω από το χείλος του θυσιαστηρίου, «κάτω εσωτερικά», «προς το κέντρο». Στις τέσσερις άκρες, κοντά στη σχάρα, ήταν τοποθετημένοι τέσσερις κρίκοι, οι οποίοι φαίνεται πως είναι οι ίδιοι με τους κρίκους μέσα από τους οποίους περνούσαν τα δύο κοντάρια από ξύλο ακακίας που χρησίμευαν για τη μεταφορά του θυσιαστηρίου και τα οποία ήταν επικαλυμμένα με χαλκό. Αυτό ίσως σήμαινε ότι υπήρχε μια σχισμή σε δύο από τις πλευρές του θυσιαστηρίου μέσα από την οποία περνούσε μια επίπεδη σχάρα, με τους κρίκους να προεξέχουν και από τις δυο πλευρές. Οι απόψεις των λογίων δίστανται σημαντικά πάνω σε αυτό το θέμα, και πολλοί πιθανολογούν ότι υπήρχαν δύο ομάδες κρίκων, εκ των οποίων η δεύτερη, μέσα από την οποία περνούσαν τα κοντάρια για τη μεταφορά, ήταν προσαρτημένη απευθείας στο εξωτερικό του θυσιαστηρίου. Ο χάλκινος εξοπλισμός αποτελούνταν από δοχεία και φτυάρια για τις στάχτες, κούπες όπου συνέλεγαν το αίμα των ζώων, πιρούνες για να πιάνουν το κρέας και πυροδοχεία.—Εξ 27:1-8· 38:1-7, 30· Αρ 4:14.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 37:1) Κατόπιν, ο Βεσελεήλ έφτιαξε την Κιβωτό από ξύλο ακακίας. Είχε μήκος δυόμισι πήχεις, πλάτος ενάμιση πήχη και ύψος ενάμιση πήχη.

(Έξοδος 37:10) Ύστερα έφτιαξε το τραπέζι από ξύλο ακακίας. Είχε μήκος δύο πήχεις, πλάτος έναν πήχη και ύψος ενάμιση πήχη.

(Έξοδος 37:25) Και έφτιαξε το θυσιαστήριο του θυμιάματος από ξύλο ακακίας. Ήταν τετράγωνο και είχε μήκος έναν πήχη, πλάτος έναν πήχη και ύψος δύο πήχεις. Τα κέρατα που είχε ήταν ενιαία με αυτό.

it-1 σ. 148 ¶2

Ακακία

Η ακακία έχει πολλά και μακριά αγκάθια τα οποία προεξέχουν από τα πολύ απλωτά κλαδιά της. Αυτά τα κλαδιά συνήθως μπλέκονται με τα κλαδιά των γειτονικών ακακιών, σχηματίζοντας έτσι πυκνές συστάδες. Το γεγονός αυτό αναμφίβολα

εξηγεί το γιατί στη Βιβλική αφήγηση χρησιμοποιείται σχεδόν πάντα ο πληθυντικός αριθμός *σιττίμ*. Η ακακία μπορεί να φτάσει σε ύψος τα 6 ως 8 μ. αλλά συνήθως είναι θαμνώδης. Έχει μαλακά φύλλα, όμοια με φτερά, και καλύπτεται από ευωδιαστά κίτρινα άνθη, ο δε καρπός της είναι ένας καμπυλωτός λοβός που στενεύει στην άκρη του. Κάτω από τον τραχύ, μαύρο φλοιό της βρίσκεται ένα πολύ σκληρό, λεπτόινο, βαρύ ξύλο που είναι απρόσβλητο από τα έντομα. Αυτά τα χαρακτηριστικά της ακακίας, καθώς και το γεγονός ότι ήταν διαθέσιμη στην έρημο, έκαναν το ξύλο της ιδεώδες δομικό υλικό για τη σκηνή της μαρτυρίας και τον εξοπλισμό της. Χρησιμοποιήθηκε για να κατασκευαστούν η κιβωτός της διαθήκης (Εξ 25: 10· 37:1), το τραπέζι του ψωμιού της πρόθεσης (Εξ 25:23· 37:10), τα θυσιαστήρια (Εξ 27:1· 37:25· 38:1), τα κοντάρια για τη μεταφορά αυτών των αντικειμένων (Εξ 25:13, 28· 27:6· 30:5· 37:4, 15, 28· 38:6), οι στύλοι για την κουρτίνα και το προπέτασμα (Εξ 26:32, 37· 36:36), καθώς επίσης τα πλαίσια για τη σκηνή (Εξ 26:15· 36:20) και οι ράβδοι που τα συνέδεαν (Εξ 26:26· 36:31).

(Έξοδος 38:8) Κατόπιν έφτιαξε τη χάλκινη λεκάνη και τη χάλκινη βάση της, χρησιμοποιώντας τους καθρέφτες των γυναικών που υπηρετούσαν οργανωμένα στην είσοδο της σκηνής της συνάντησης.

w15 1/4 σ. 15 ¶4

Το Γνωρίζετε;

Ανόμοια με τους σημερινούς γυάλινους καθρέφτες, οι καθρέφτες των Βιβλικών χρόνων συνήθως κατασκευάζονταν από εξαιρετικά στιλβωμένο μέταλλο—κυρίως από μπρούντζο, αλλά ίσως και από χαλκό, ασήμι, χρυσό ή ήλεκτρο. Οι καθρέφτες αναφέρονται πρώτη φορά στη Γραφή σε σχέση με την κατασκευή της σκηνής της μαρτυρίας, του πρώτου κέντρου λατρείας στον Ισραήλ. Οι γυναίκες πρόσφεραν καθρέφτες για την κατασκευή της ιερής χάλκινης λεκάνης και της βάσης της. (Έξοδος 38:8) Προφανώς, έπρεπε να τους λιώσουν προτού τους χρησιμοποιήσουν για αυτόν το σκοπό.